سپهرغرب بررسی کرد:

سایه سکوت بر سر پارک بانوان همدان

سپهرغرب، گروه اجتماعی - شکیبا کولیوند: زنان و دختران نیمی از جامعه را تشکیل می‌دهند که به‌سبب بالا بودن میزان فقر حرکتی و درگیری آن‌ها با موضوعاتی همچون بارداری و شیردهی از یک‌سو و مسائل بدن زنانه از سوی دیگر، نیاز است تا به تقویت بدنی آن‌ها توجه شود؛ از سویی این زنان و دختران هستند که کمتر با افراد دیگر در تعامل هستند و همین موضوع باعث می‌شود تا سرمایه و تعاملات اجتماعی آن‌ها ارتقا پیدا نکند، بدین‌سان ساخت پارک‌های مخصوص بانوان می‌تواند گامی بلند در مسیر پرورش جسمی، روحی و روانی زنان بوده و مسیر را برای تعاملات سازنده در بین آن‌ها مهیا کند، این درحالی بوده که زنان و دختران همدانی از چنین محیطی بی‌بهره‌اند و پارک مختص آن‌ها بسیار کوچک و فاقد امکانات مناسب است.

همیشه و همه‌جا شنیده‌ایم که زنان نیمی از جامعه هستند و باید به نیازهایشان برابر مردان توجه شود، اما به‌راستی فضای شهرمان را چقدر برای حضور همین زنان و دختران مهیا کرده‌ایم؟

مگر نه آنکه زنان و دختران به لحاظ روحی و جسمی شکننده‌تر هستند؟ مگر نه آنکه زنان و دختران نیاز دارند که تعاملات سالم با هم‌جنسان خود داشته باشند؟ مگر نه آنکه باید برای فراغت، تندرستی، ایجاد فرهنگ مطالعه، ارتقای سرمایه اجتماعی و سایر نیازهای آنان برنامه‌ریزی‌های مدون داشت؟

پارک‌های بانوان با وجود همه جبهه‌گیری‌ها از سوی افرادی که فلسفه وجودی این مکان‌ها را نمی‌دانند، پارک‌هایی هستند که با برنامه‌ریزی‌ها و نظارت‌های مستمر می‌توانند پاسخگوی این نیازها باشند.

پارک‌های بانوان در کشورهای غیر اسلامی نیز رشد خوبی داشته‌اند، به‌نوعی که در کشوری همچون شیکاگو پارک بانوان وجود دارد و زنان در آن مطالعه دارند، با دیگر بانوان گفت‌وگو می‌کنند، دوستانی مشابه خود برمی‌گزینند و احساس آرامش دارند؛ بدین‌ترتیب جبهه‌گیری‌های برخی در برابر این پارک‌ها با همین دو خط قابل رد شدن است.

عاید بررسی‌های به‌عمل‌آمده در استان همدان و گفت‌وگوهای مکرر با مسئولین مربوطه درخصوص برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌ها برای زنان، کودکان، سالمندان و معلولان همواره حاکی از نامناسب بودن وضعیت بوده است؛ به‌نوعی که همه این‌ها نشان داده همدان استانی برای یک مرد جوان و سالم است که بتواند به ادارات فاقد رمپ برود، سوار اتوبوس‌هایی شود که پله آن بسیار از زمین فاصله دارد، برای آرامش روحی‌اش به پارک مردم برود، با ماشین از بلوار ارم (که این روزها باریک و باریک‌تر می‌شود) بگذرد، از پیاده‌راه بوعلی (که بیشتر ساعات روز خبری از ماشین برقی در آن‌ها نیست) به سمت اکباتان برود و دو هزار قدمی زیر آفتاب (درختی در میدان نیست، البته بود... دیگر نیست!) باشد.

این مرد جوان با بدنی سالم نه فرزندش را در بغل دارد که بداند شلوغی و گرمای مسیر چه‌ها با او خواهد کرد و نه کودک است که فضای غمناک و فاقد دیوارهای رنگی شهر او را اذیت کند و نتواند نیازهای روحی‌اش را پاسخ دهد و نه سالمند است که نتواند سوار اتوبوس شود و زمین‌های نامسطح اذیتش کند و نه معلول که ویلچرش بین آهن‌هایی که پیاده‌راه‌ها را بسته‌اند، گیر کند.

راستی فلسفه این‌ها چیست؟ اگر می‌خواستند مانع عبور موتور شوند، خب موتورها که از کوچه‌های منتهی به این پیاده‌راه‌ها رد می‌شوند و اتفاقاً در پیاده‌راه‌ها جولان هم می‌دهند! درواقع فقط ویلچرها و کالسکه‌های کودکان است که به آن‌ها گیر می‌کند!

با همه این‌ها نیازهای جسمی و روحی یک مرد جوان که دایره دوستانش بی‌شمار است و زمینه برای هم‌صحبتی با آن‌ها را همواره دارد، بسیار متفاوت از یک دختر ۱۴ ساله است.

حال سؤال اینجاست که به‌راستی پارک بانوان همدان چرا این روزها در سکوت است و خبرهای دلگرم‌کننده‌ای از آن نمی‌آید؟

نه خبری از نمایشگاه صنایع دستی، غذا و غیره در آن شنیده می‌شود و نه خبری از مسابقات ورزشی و کتاب‌خوانی است؛ گویی همدان پارک بانوان دارد که فقط بگوید من هم دارم! اما اینکه چطور پارکی دارد، گویی اهمیتی ندارد.

فضای بسیار کوچک‌مقیاس فاقد صندلی‌های مناسب که این روزها با وجود دور بودن آن از وضعیت مطلوبش، استقبال خوبی را از سوی زنان و دختران در آن شاهد هستیم؛ اگرچه گفت‌وگوها با بانوان و دختران همدانی چندان دلگرم‌کننده نبود.

پارک بانوان همدان کجاست؟

لیلا بانوی جوانی بود با پسربچه‌ای در کنارش، با او هم‌صحبت شدم و برایم از مشکلات زندگی‌اش گفت.

وی با تأکید بر اینکه نیاز به پارک رفتن و آرامش دارد، مطرح کرد: اطلاعی از وجود پارک بانوان ندارم، پارک بانوان کجاست؟

مسیرش به ما خیلی دور است!

وقتی آدرس را گفتم که داخل کوچه مشکی است، با اتوبوس که بروی ایستگاه قبل از میدان بیمه پیاده می‌شوی، آن دست خیابان تابلوی ورودی به کوچه‌های منتهی به پارک بانوان است؛ کمی که بروی، می‌رسی...

در جوابم گفت: مسیرش به ما خیلی دور است!

قطعاً برای زنان و دختران جامعه‌مان در دسترس بودن فضا ملاک بسیار مهمی است.

برنامه‌های خاصی در آنجا برگزار نمی‌شود که مشتاق به رفتن شوم

در ادامه گفت‌وگو دختر نوجوانی را دیدم که لباس ورزشی به تن دارد و در پارک مردم راه می‌رود، اما گویی از خودش راضی نیست؛ با او که هم‌صحبت شدم فهمیدم خجالت می‌کشد که در پارک بدود و منتظر دوستانش است.

فروغ با خنده گفت: راستش را بخواهید هربار هم که دوستانم می‌آیند، دسته‌جمعی خجالت می‌کشیم و می‌نشینیم با لباس‌های ورزشی حرف می‌زنیم!

هزینه رفتن به باشگاه و کلاس‌های ورزشی را نداریم و خانواده‌هایمان را به‌زور راضی به خریدن این لباس‌ها کردیم، اما الآن هم نمی‌توانیم به‌راحتی بازی و ورزش کنیم.

والدینم با رفتنم به پارک مخالف‌اند

یکی از دوستان فروغ که آمد، لباس ورزشی به تن نداشت. اما باقی دوستانش که تازه جوش‌های نوجوانی به‌صورت‌هایشان راه پیدا کرده بود را وقتی نگاه می‌کردی، دلت می‌گرفت که این‌همه شادی و انرژی چرا باید در این سن به‌جای فعالیت‌های بدنی به خندیدن‌های بی‌هدف و حتی غیبت کردن در این سن ختم شود.

سراغ آن دوست فروغ رفتم که لباس ورزشی نداشت، خودش دانست که می‌خواهم چه بپرسم، با ناراحتی گفت: والدینم با رفتنم به پارک مخالف‌اند؛ عقیده دارند که در پارک پسران مزاحمم می‌شوند، مخصوصاً اگر لباس ورزشی داشته باشم.

کاش جایی بود که می‌توانستیم به‌راحتی ورزش کنیم، آن‌هم با هزینه‌های کم

وی که مینا نام داشت، با ناراحتی ادامه داد: کاش جایی بود که می‌توانستیم به‌راحتی ورزش کنیم؛ آن‌هم با هزینه‌های کم.

بعد از شنیدن این صحبت‌ها به‌دلیل دغدغه‌ای که برای زنان و دختران، پرورش سطح آگاهی‌ها و استعدادهایشان و ارتقای سرمایه اجتماعی آنان دارم، گفت‌وگویی با ربیعه علیمحمدی، مدیرکل امور بانوان و خانواده استانداری همدان ترتیب دادم تا برنامه‌ریزی‌های این مقام مسئول را در این راستا بشنویم.

مدیرکل امور بانوان و خانواده استانداری همدان در گفت‌وگو با خبرنگار سرویس اجتماعی روزنامه سپهرغرب بیان کرد: طرحی برای کلیه پارک‌های بانوان سراسر استان همدان داریم و در راستای قانون عدالت جنسیتی هماهنگی و برقراری فضاهای فرهنگی و ورزشی برای زنان را مد نظر داریم.

ربیعه علیمحمدی با بیان اینکه موضوع امنیت برای پارک‌های جدید مد نظر است و همین مسئله باعث می‌شود که محل استقرار این پارک‌ها خارج از شهر باشد، خاطرنشان کرد: درحال حاضر مکانی برای استقرار این پارک در پارک کوثر پیگیری می‌شود و بر آنیم تا به‌منظور در دسترس بودن پارک‌های بانوان برای همه دختران و زنان همدانی، در هر منطقه از شهر یک پارک بانوان داشته باشیم.

وی با اشاره به اینکه شهر همدان تعداد چهار پارک بانوان (یعنی در هر منطقه یک پارک) نیاز دارد، یادآور شد: در این راستا شورای شهر همدان نداشتن بودجه برای آغاز این طرح‌ها را عنوان کرده است و پیشنهاد داده که در برخی از پارک‌ها می‌تواند با شمشادبندی و پارتیشن‌بندی محوطه‌ای برای بانوان ایجاد کند تا زنان و دختران همدانی بتوانند به‌راحتی در آن‌ها ورزش کنند.

این مقام مسئول ادامه داد: با توجه به بودجه و شرایط فعلی در خیلی از مناطق با دیوارهای سبز و پوشش گیاهی این کارها را می‌کنند و ارتفاع آن‌ها پوشش را ایجاد می‌کند؛ اما پیش از آنکه پارک بانوانی در همدان طراحی شود، نیاز است تا به بحث‌های امنیتی آن نیز توجه داشته باشیم و برای پارک بانوان حریم مصوب شود، به‌نوعی که در حریم امنیتی پارک‌های بانوان اجازه ساخت بالای سه‌ونیم‌طبقه داده نشود تا ساختمانی به داخل پارک مشرف نباشد.

وی با تأکید بر اینکه جایگاه این موضوع در سطح کلان است و نیاز بوده تا کارشناسان امور بانوان در فرمانداری‌ها، فرمانداران، مسئول فرهنگی شورای شهر همدان و شهرداران و غیره در این وادی وارد شوند، خاطرنشان کرد: دستورالعمل اجرایی به‌منظور طراحی پارک بانوان را داده‌ام که در آن فضای تعاملی، فرهنگی ورزشی، اجرای کنسرت بانوان، اجرای ورزش‌های همگانی، وجود غرفه‌هایی از صنایع دستی و محصولات زنان دیده شده است.

علیمحمدی در پاسخ به این سؤال که آیا امکان ایجاد مجموعه‌های شهربانو در همدان وجود دارد، مطرح کرد: این مجموعه نیازمند ساختمان است، اما برای همدان درحال حاضر امکان داشتن یک پارک بانوان مهیا بوده؛ البته می‌تواند در این پارک غرفه‌بندی وجود داشته باشد و هرروز یک نفر مسئول پارک شود و هر دستگاه مکلف باشد که به زنان و دختران خدمات ارائه دهد، به‌عنوان مثال یک روز مسئولین مرکز بهداشت به این پارک بیایند و آموزش‌های لازم به بانوان و دختران بدهند.

مدیرکل امور بانوان و خانواده استانداری همدان در ادامه صحبت‌های خود تأکید کرد: باید از ظرفیت دانشگاهی در طراحی پارک‌های بانوان کمک گرفته شود تا بتوانیم به پارکی مناسب برسیم.

وی درخصوص محوطه پارک بانوان فعلی واقع در کوچه مشکی نیز مطرح کرد: این پارک در گذشته باغ بوده است و برای پارک تعریف نشده، از سویی به‌منظور گسترش آن قرار بود تا پارک گل‌ها نیز به آن برسد و پیست اسکیت و دوچرخه‌سواری برای زنان در پارک بانوان طراحی شود، اما در حوزه زنان باید همه باهم یکی باشیم و یکدیگر را یاری کنیم، نه آنکه یک مسئول در این مسیر تنها باشد.

علیمحمدی با بیان اینکه دستور احداث پارک بانوان را از استاندار همدان و معاون امور عمرانی استانداری همدان گرفته‌ام، خاطرنشان کرد: بقیه مسیر درخصوص اجرا و پیگیری دست من نیست و لازم است بانوان مسئول و مدیران شهرداری آن را پیگیری کنند؛ از سویی مقرر شد تا فرمانداران نیز از بودجه شهرستانی برای پارک‌های بانوان مبلغی کنار بگذارند.

مدیرکل امور بانوان و خانواده استانداری همدان در پایان گفت‌وگو خواستار هم‌قدم شدن تمامی مسئولین مربوطه در این مسیر شد و گفت: شهرداری نیز باید برای اجرایی شدن این طرح قدم پیش بگذارد.

پارک بانوان همدان، آری یا خیر؟

با همه این تفاسیر حال سؤال اینجا است که آیا در همدان نیاز به داشتن پارک بانوان وجود دارد یا خیر؟ این موضوع که نیازمند نیازسنجی‌های علمی از جامعه هدف یعنی زنان و دختران همدانی است، می‌تواند در این نوشتار ختم به چند نکته شود.

نخست آنکه در شهر همدان به‌عنوان مرکزیت استان، سرانه فضای سبز چندان مطلوب نیست؛ به‌نوعی که اگر در میدان دانشگاه باشید و خستگی باعث شود بخواهید برای پنج دقیقه در پارکی بنشینید، این امکان برایتان وجود ندارد. چراکه پارکی نیست!

باید تا آرامگاه بوعلی بروید، یا تا پارک کودک و یا تا پارک سعیدیه! البته یک راه دیگر هم سراغ دارم، بروید جلوی درب بیمارستان نیمه‌ساخته اکباتان و کنار نرده‌ها (جایی که راننده‌های تاکسی هستند) بنشینید!

حال فکر کنید که بانویی هستید به دنبال این فضای سبز، اگر به مناطق حاشیه‌ای همدان سر بزنید، اوضاع دردناک‌تر می‌شود. گفت‌وگویی با کودکی در مجتمع بوعلی داشتم، وی با بیان اینکه پارک چیست؟ مرا شوکه کرد... در آن مناطق پارک معنایی ندارد! پارک‌ها در آن مناطق یا نیستند و یا اگر به‌صورت انگشت‌شمار باشند، خوش‌بینانه محل اتراق پیرمردها و جولان جوان‌ها هستند.

وضعیت در شهرستان‌ها هم به‌مراتب نامناسب‌تر از مرکز استان است...

نیاز به فضایی مناسب برای زنان و دختران داریم که آزادانه پاهایشان را در حوضچه‌ای بگذارند، راحت بخندند، ویتامین دی جذب کنند، دوستی‌هایشان محکم‌تر شود و فرهنگ کتاب‌خوانی بینشان جا باز کند؛ زمان آن رسیده تا مسئولین استان قدمی بردارند و فکری به حال بانوان و دختران این شهر کنند.

با همه این‌ها بارقه امید زمانی خورد که کمتر از چهار روز بعد از این صحبت‌ها، مدیرکل امور بانوان و خانواده استانداری همدان به دیدار رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر همدان و سرپرست سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری همدان رفت و پیگیر این موضوع شد تا شاید بتوان در وادی افزایش حضور زنان در جامعه و توجه به نقش و نیازهای آنان گام برداشت، به امید آن روز.

با کودکان پُرتوقع چگونه برخورد کنیم؟

پشت پرده کودکان لاکچری‌باز

سپهرغرب، گروه اجتماعی: انگار تعدادشان روزبه‌روز بیشتر می‌شود، بچه‌هایی که مدام خواسته‌های مختلف از والدین دارند و اتفاقاً از هیچ هدیه و کاری نیز خوشحال نمی‌شوند؛ چرا برخی از کودکان متوقع‌اند و پشت پرده این پُرتوقعی چیست؟

کودکان امروز با کودکان چند دهه قبل فرق کرده‌اند و انتظار چیزهایی را دارند که یا مناسب سنشان نیست و یا خارج از حد معمول است؛ مثل موبایل، کامپیوتر، لپ‌تاپ، انواع و اقسام اسباب‌بازی‌ها و غیره. کودکان ذاتاً تنوع‌طلب هستند و دوست دارند آزاد باشند، به همه‌چیز دست بزنند و هر چیزی را که دوست دارند به‌دست آورند، اما اجابت این درخواست‌ها کودکان را به‌قدری پُرتوقع می‌کند که طاقت شنیدن نه را ندارند و برای خواسته‌های رنگارنگشان تنها انتظار شنیدن یک بله جادویی را دارند. در این مطلب به کمک پریسا قیاسی، روانشناس کودک به بررسی پُرتوقع شدن کودکان امروزی می‌پردازیم:

نقش والدین در پُرتوقع شدن کودکان

خواسته‌های کودکان گاهی معقول و منطقی و در اکثر موارد غیر معقول است، اما رفع نیازهای نامعقول کودکان، آن‌ها را پُرتوقع می‌کند؛ قیاسی در این زمینه می‌گوید: «کودکان امروزی بدون توجه به وضع اقتصادی خانواده، خواسته‌های خیلی زیادی دارند و روی خواسته‌هایشان پافشاری می‌کنند؛ وقتی به محیط خانوادگی این بچه‌ها نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که اغلب تک‌فرزند هستند و والدین این کودکان می‌خواهند هر چیزی که کودکشان می‌خواهد در زندگی داشته باشد و یا حتی چیزهایی که خودشان در کودکی می‌خواستند و به آن نرسیده‌اند را برای فرزندشان تهیه کنند، درحالی که تهیه «هر آنچه کودک می‌خواهد» به کودک القا می‌کند که تو حق داری هر چیزی که دوست داری را از ما بخواهی و برای رسیدن به خواسته‌ات پافشاری کنی و ما موظف به تهیه آن هستیم.»

تربیت کودک لاکچری‌باز

گاهی والدین چیزهایی را برای کودک تهیه می‌کنند که خواسته کودک نیست، مثل برگزاری جشن‌های تولد خارج از عرف، دادن سیسمونی‌های اشرافی و تهیه اتاق‌هایی که با انواع و اقسام اسباب‌بازی‌ها پُر شده است؛ قیاسی در این زمینه معتقد است: «تربیت کودک به این صورت او را به مرحله‌ای می‌رساند که با داشتن هیچ‌چیز راضی نمی‌شود. درحالی که قطعاً ما از ابتدا می‌توانیم بچه را با وسایل خیلی ساده سرگرم کنیم تا دیگر تمایلی به این‌گونه وسایل تجملاتی و خارج از عرف نداشته باشد.»

این روانشناس کودک در رابطه با نحوه برخورد با کودکان پُرتوقع می‌گوید: «اگر کودک برای خریدن چیزی پافشاری می‌کند، می‌توانید برای او توضیح دهید که مثلاً ما فقط روزهای جمعه خرید می‌کنیم. قرار نیست که هر وقت بچه چیزی خواست، بخرید؛ این‌گونه رفتارها و سخت‌گیری‌ها در برابر خواسته‌های نامعقول کودکان، به آن‌ها یاد می‌دهد که: اولاً قدر داشته‌هایش را بداند، دوماً برای رسیدن به خواسته‌هایش تلاش کند و این‌گونه نباشد که هر چیزی را خواست، بلافاصله برآورده شود.»

پُرتوقع شدن کودکان در خانه مادربزرگ!

گاهی والدین برای پُرتوقع نشدن کودکان قوانینی دارند، اما پدربزرگ و مادربزرگ‌ها قانون‌شکنی می‌کنند و با برآورده کردن خواسته کودکان، آن‌ها را پُرتوقع بار می‌آورند. مثلاً کودک یک اسباب‌بازی را می‌خواهد که والدین صلاح نمی‌دانند آن وسیله را تهیه کنند، اما پدربزرگ یا مادربزرگ به‌دلیل علاقه زیاد به کودک، حاضرند سریع آن وسیله را برای بچه بخرند و دلش را به‌دست آورند، اما این‌ها باعث نقض قانون می‌شود.

قیاسی توصیه می‌کند که در چنین مواردی بهترین راه حل این است که:

- خیلی محترمانه و مؤدبانه اطرافیانتان به‌خصوص پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها را در جریان قوانینی که برایتان اهمیت زیادی دارد، قرار دهید. مثلاً اینکه مامان واقعاً ممنونم که بچه‌ام را بیرون می‌برید، فقط اگر قرار است برای خرید به جایی بروید، لطفاً هر چیزی که خواست برایش نخرید و به او بگویید که باید روزهای جمعه با پدر و مادرش به خرید برود.

- در جمع خانواده خود و همسرتان به‌گونه‌ای که دیگران بشنوند، قوانین خاص را به بچه‌ها یادآوری کنید؛ مراقب باشید لحنتان کنایه‌آمیز نباشد.

- والدینتان را به‌خاطر خریدن چیزی برای فرزندتان سرزنش و محکوم نکنید، زیرا با این کار تصور می‌کنند اصول تربیتی آن‌ها را زیر سؤال برده‌اید و محبتشان را درک نکرده‌اید؛ در عوض دلایلتان را برای نخریدن بعضی چیزها توضیح دهید و اگر دیدید که برای هدیه خریدن و خوشحال کردن کودکتان پافشاری می‌کنند، صمیمانه به آن‌ها بگویید که چه هدیه‌هایی مناسب فرزندتان است.

وقتی خواسته کودکان معقول است

گاهی خواسته کودکان معقول است، اما والدین توان مالی برای برآوردن آن درخواست را ندارند؛ در چنین مواقعی بیشتر والدین سعی می‌کنند صورت‌مسئله را پاک کنند و خواسته فرزندشان را نامعقول و غیر موجه جلوه دهند. قیاسی در این زمینه می‌گوید: «این بدترین شیوه برخورد است و فرزند نیز موضوع را متوجه می‌شود. در این حالت باید به عدم توانایی خود اعتراف کنید و دلیل آن را نیز برای کودکتان توضیح دهید؛ وقتی پدر و مادر توانایی برآورده کردن نیاز فرزندان خود را ندارند، همدلی فرزندان با آن‌ها بسیار مهم است. ممکن بوده وضعیت مالی خانواده مناسب نباشد، در این صورت باید فرزند را با شرایط آشنا کرد و همراهی‌اش را به‌دست آورد؛ باید از کودک بخواهید که باهم برای رسیدن به آن خواسته تلاش کنید. نباید خودتان را نسبت به خواسته فرزندتان بی‌تفاوت نشان دهید، اینکه فرزندتان احساس کند برای خواسته‌های او ارزش قائل هستید، در او آرامش و احساس اطمینان ایجاد می‌کند.»

قیاسی در ادامه می‌گوید: اگر می‌خواهید کودک متوقعی نداشته باشید:

- بیش‌ازاندازه اسباب‌بازی و وسایل نخرید.

- به کودک یاد دهید که برای رسیدن به خواسته‌اش باید تلاش کند، مثلاً باید پول‌هایش را جمع کند تا بتواند آن وسیله دلخواه را بخرد.

- بازی‌های ساده و دست‌ساز را جایگزین وسایل گران‌قیمت کنید. کودکان تنوع را دوست دارند و شما هر چیزی که برایشان بخرید، بعد از مدتی عادی می‌شود؛ اما اگر اسباب‌بازی‌ها را بسازید، همیشه راه برای تغییر و ساخت اسباب‌بازی‌های جدید دارید.

خبر

نکات حیاتی جهت حفظ امنیت فرزندانتان هنگام استفاده از اینترنت

سپهرغرب، گروه اجتماعی: امروزه حتی یک کودک پنج‌ساله نیز می‌داند گوگل چیست و شبکه‌های اجتماعی به چه معنا هستند. با این حال خطرات و خطاکاران بسیاری که هم مردم و هم وب‌سایت‌ها را شامل می‌شوند، در کمین کودکان نشسته‌اند؛ چگونه می‌توان از فرزند خود در برابر اینترنت جهانی محافظت کرد؟ در ادامه به این موضوع می‌پردازیم.

اینترنت دیگر یک امتیاز به‌حساب نمی‌آید، بلکه به یک ضرورت تبدیل شده است؛ به‌طوری که به‌شدت به آن وابسته شده‌ایم. گاهی اوقات به‌سختی می‌توان باور کرد که تا چند دهه قبل جهت به اتمام رساندن یک پروژه بایستی وقت زیادی را صرف رفتن به کتابخانه، مجهز شدن به انواع نوشت‌افزار، مطالعه انبوهی از کتاب‌ها و جمع‌آوری مقادیر زیادی اطلاعات می‌کردیم. آن روزها گذشت که تکلیف و کار محوله به معنای ساخت مدل‌های کاری بودند، دیگر همه از درک فناورانه برخوردار شده‌اند، به‌طوری که اکنون ترجیح می‌دهند به‌جای ساخت مدل‌های کاری، از پویانمایی استفاده کنند و جهت نشان دادن نمودار گردش کار، از پاورپوینت بهره ببرند.

این نگرانی وجود دارد که تمام محتویات موجود در اینترنت، در دسترس همه قرار دارد!

همانند هر آنچه در جهان وجود دارد، این فناوری نیز از مزایا و معایبی برخوردار است و اگر نظر من را بخواهید، معایب آن بیشتر است. با این حال یکی از پیامدهای اجتناب‌ناپذیر فناوری مذکور به سر بردن تمام افراد در اینترنت است و این نگرانی وجود دارد که تمام محتویات موجود در اینترنت، در دسترس همه قرار دارد! پس چگونه می‌توان از کودک خود برابر خطرات موجود در اینترنت محافظت کرده و اطمینان یابید که امنیت کودک شما در آن حفظ می‌شود؟

پنج نکته جهت اطمینان از حفظ امنیت کودک شما در اینترنت

در این بخش پنج راه بسیار ابتدایی و آسان را معرفی می‌کنیم که از طریق آن‌ها می‌توانید از کودک خود در برابر اثرات بد اینترنت محافظت کنید.

ساعت‌های استفاده از اینترنت

ساعتی از روز را برای کودک خود جهت دسترسی به اینترنت معین کنید. به کودک اجازه ندهید در ساعاتی غیر از آنچه شما تعیین کرده‌اید وارد اینترنت شود؛ در انجام این کار منصف و خوش‌برخورد باشید. کودک شما نباید احساس کند که به او دستور می‌دهید و یا غیر منطقی و بی‌ادبانه با او برخورد می‌کنید، دلیل مهم این کار آن است که اگر کودکتان نسبت به شما یک شیوه سرکشانه در پیش گیرد، سعی می‌کند قوانین را بشکند و این به‌نوبه خود کنترل امور را از دست شما خارج خواهد کرد. همچنین ساعتی از روز را برای او تعیین کنید که خود در خانه حضور دارید، نیازی نیست بر روی صندلی پشت فرزندتان نشسته و او را به‌طور مداوم کنترل کنید، اما این حقیقت که شما در همان اطراف هستید، موجب می‌شود کودکتان دست به شیطنت نزند. همچنین اصرار داشته باشید که در اتاق فرزندتان باز و یا حداقل نیمه‌باز باشد؛ به او اجازه ندهید در اتاق را کامل بسته و از داخل قفل کند.

رمزگذاری

اطمینان حاصل کنید که از کامپیوتر شما به‌خوبی محافظت می‌شود. بر روی برنامه‌هایی که فکر می‌کنید برای کودکتان مخرب هستند، رمز و پسورد بگذارید. حتی می‌توانید بازی‌ها را درون پوشه‌های محافظت‌شده با رمز عبور ذخیره کنید؛ اطمینان حاصل کنید که یک رمز قابل اعتماد قرار داده‌اید. رمزگذاری راهی مناسب جهت حفظ کودک از محتویاتی است که فکر می‌کنید برای وی مناسب نیست. با این حال چنانچه رمزی تعیین می‌کنید، حتماً از نحوه بازیابی اطلاعات خود نسبت به حک شدن رمز اطلاع داشته باشید؛ این روزها کودکان بیش از آنچه تصور می‌کنیم اطلاعات دارند، بنابراین از انواع نرم‌افزار حک اطلاع داشته و خود را به‌روز نگاه دارید و اطمینان حاصل کنید که دست کودکتان به هیچ‌کدام از آن‌ها نمی‌رسد.

کنترل و نظارت والدین

وب‌سایت‌هایی که حاوی محتویاتی نامناسب برای فرزندتان هستند را مسدود کنید. محتویات این سایت‌ها می‌توانند شامل تم اصلی و واقعی وب‌سایت و همچنین تبلیغات محصولات و ارائه بعضی خدمات باشد؛ همچنین درصورتی که می‌خواهید خود از کامپیوتر استفاده کنید، هرگز تنظیمات آن را ویرایش نکنید. می‌توانید به روش‌های دیگری به تمام وب‌سایت‌ها دسترسی داشته باشید، پروفایل‌های کاربری مختلفی را برای کامپیوتر با تنظیمات اینترنتی متفاوت ایجاد کنید؛ همچنین به‌خاطر داشته باشید که بایستی از پروفایل‌های کاربری خود با قرار دادن رمزی مناسب به‌خوبی محافظت کنید.

محدود کردن خرید

اجازه دادن به کودک خود برای خرید آنلاین بدون حضور یک بزرگ‌تر، می‌تواند دوبرابر خطرناک باشد. نخست آنکه متوجه نمی‌شوید چه چیزی خریداری می‌کند و آیا خرید این وسیله برای او اشکالی ندارد؟ دوم آنکه هیچ کنترلی بر مقدار پولی که آنلاین خرج می‌کند، نخواهید داشت! این امر می‌تواند هزینه عضویت در وب‌سایت‌ها، خرید واقعی و چیزهای بسیار دیگر باشد.

ایجاد حس مسئولیت

بهترین راه محدود کردن فرزندان خود در استفاده از اینترنت، ایجاد حس مسئولیت در آن‌ها و درک این موضوع است که چرا نباید برخی کارها را به‌صورت آنلاین انجام دهند. اعتماد فرزندان خود را جلب کنید؛ صرفاً برایشان قانون وضع نکنید، به آن‌ها بفهمانید که چرا این کار را انجام می‌دهید. امروزه کودکان به نسلی تعلق دارند که همیشه می‌خواهند علت کارها را جویا باشند. این کار آن‌ها گستاخی یا سرکشی به حساب نمی‌آید، اما اکثر مواقع والدین نمی‌دانند چگونه با این پرسش‌های دائمی برخورد کنند و اینجاست که مسئله اقتدار را پیش می‌کشند و طبق آن عمل می‌کنند.